

Tovrigt beder jeg vel bemærket, at jeg naturligvis ikke vil have Folk rent fritagne for Straf, naar de udstøde Trusler ligeoverfor Rigsdagsmænd. Jeg har kun villet gjøre opmærksom paa, at det ikke forekom mig at være rigtigt i dette Tilfælde at sammenstille to efter min Opfattelse i sig selv forskjellige Forbrydelser, Bold og Trusler om Bold, og derved i dette Forhold at komme ind paa et saa stort Spillerum af Straf som fra Strafarbejde indtil 6 Aar til 3 Maaneders Fængsel.

Jusitsministeren: Jeg kan dog virkelig ikke se rettere end at forsaavidt der forefalder slige ubehagelige Scener, som virkelig egne sig til offentlig Paatale, saa er det en alvorlig Sag. Noget ganske Andet er, at det, efterat Sag er anlagt, vil være Domstolenes Sag at afgjøre, om der virkelig foreligger et saadant Forhold, som bør falde ind under denne Bestemmelse angaaende Trusel om Bold; det kan være et faktisk Spørgsmaal. Jeg kan være fuldkommen enig med det ærede Medlem i, at et letsindigt, ubverlagt Ord ikke i juridisk Forstand bør opfattes som en Trusel om Bold, men det er et faktisk Spørgsmaal, som jeg ikke tror, det kan have nogen Betænkethed at overgive til Domstolenes Prøvelse. Derimod kan jeg ikke negte, at ligeoverfor saadanne singulære Tilfælde forekommer der mig ikke at være nogen Anledning til en saadan Udmaaling, som vilde behøves, naar man i Loven skulle stille disse specielle Tilfælde ad. Man vilde komme ind paa en Brede ved Udmaalingen, idet først de to Tilfælde skulde adskilles, og dernæst Straffene begrændses, som har for mig idetmindste saare lidet Tiltalende ved sig. Det forekommer mig, at man bør gaa den samme Vej som i § 98. At der er en Forskjel mellem Tilfældene, finder jeg ganske vist, thi hvis ikke, vilde jeg have foreslaaet en Tillægsbestemmelse til § 98 og ikke, som jeg her har gjort, et Tillæg til det foregaaende Kapitel. Der er en væsentlig Forskjel mellem Embedsmænds Stilling, som udføre offentlige Statsfunktioner, og Rigsdagsmændenes Stilling som Medlemmer af en Korporation, der er Indehaver af en Del af Lovgivningsmagten. Det er efter nøie Overveelse, og jeg kan

fige efter Samraad med Flere, uden at jeg dog derved paa nogen Maade vil flyde Ansvarret fra mig, at jeg har troet det rigtigt, at Lovforslaget, som jeg anfaa det rettest at forelægge, blev affattet og begrændset saaledes, som det her foreligger.

Mellemann: Jeg vil blot tillade mig til det, som blev anført fra den ærede Ministers Side, endnu at føie den Betragtning, at jeg ikke tror, der er Anledning til at stille de to Ting Bold og Trusel om Bold op som to forskellige Gradationer, som to forskellige Arter af strafbart Forhold, fordi det efter den enkelte Sags særegne Omstændigheder jo undertiden kan være, at Trusel om Bold i Virkeligheden er ligesaa strafbar som Bold. Bold er jo nemlig et meget vidt Udtryk; paa den ene Side indbefatter det blot et Slag, paa den anden Side indbefatter det Livets Berøvelse. Nu forekommer det mig, at det at true en Rigsdagsmand med at flyde ham ned, ialfald han stemmer paa den ene eller den anden Maade eller opfører sig paa den ene eller den anden Maade i en Sag, i og for sig kan være en temmelig graverende Handling og ligesaa graverende som at slaa ham paa Dret i Anledning af, hvad han har gjort, navnlig naar vi se her til, at disse Straffebestemmelser ikke gives for Rigsdagsmændenes personlige Behageligheds Skyld, om jeg saa maa udtrykke mig, men mere for at betrygge dem i deres offentlige Stilling. Det er Staten magtpaaliggende, at Rigsdagsmændene i Fred og nantastede kunne udtale deres Anskuelser og stemme, som de anse det for rigtigt, og netop fra dette Synspunkt kommer det ikke saa meget an paa, om det er et Slag eller en Trusel, der foreligger i det enkelte Tilfælde, men det kommer nok saa meget an paa, om det er et alvorligt Indgreb i Bedkommendes Frihed til at udtale sig og handle paa Rigsdagen, og det mener jeg, som sagt, at en Trusel, naar det er en Trusel om et stort Onde, ligesaa godt kan være som en lille Bold.

Carlson: Hvad den sidste ærede Taler bemærkede, tror jeg slet ikke rammer, idet-